

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.

Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in ostanila (laserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v četrtek 30. septembra 1897.

Letnik XXV.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom pričnjenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEČ“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gl. | Četrt leta 3 gl.

Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto 15 gl. | Četrt leta 4 gl. — kr.

Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravnništvo „Slovenca“.

Državni zbor.

Dunaj, 29. septembra.

V Avstriji se ne vlada več dualistično, marveč dualistično. Ta dovtip kroži sedaj po Dunaju, žal, da brani preveč resnice v sebi. Dualizem, proti kateremu se branimo, kar obstoji, se nekam gubi toda tako, da se naša državna polovica nekako vtaplja v mažarsko veličino. Ako stvar še kaj časa tako napreduje, tedaj več dejanski dualizma ne bo, marveč nadvlada Ogorske nad Avstrijo.

Kar je Ogrom še nedostajalo nadute oblasti, s to jih je zadnje dni navdahnili nemški cesar, ki jih je zgovoren, kakor vedno, v svoji napitnici tako proslavljal kot kulturen in mogočen narod, da je tudi najtreznejšega Mažara moral spremeniti v šovinista. — Govorilo se je ob tej priliki, kakor da Dunaja ne bi bilo v Avstriji in kakor da bi razun Mažarov v državi ne nobenih drugih narodnostij. In v takih idejah vtrjevati Mažare sedaj pred sklenjenjem pogodbe, to je vse drugo, le politično modro ne more biti.

Pravo za pravo pa moramo reči, ozirajoč se na kozolce, katere streljata v Avstriji vlada in parlament, da naša državna polovica prav pošteno zasluži, da je njen vpliv ničev v primeri z Ogorsko. Tako namreč, kakor se sedaj godi pri nas, je k večjemu da se godi pri pouličnjakih ali pa pri noreh. Resen mož se bo moral dandanes že sramovati javno nastopati kot politik, ako bo naše javno življenje vlačilo se tako nizko po tleh, kakor grda, lena jesenska megla.

Tudi ta sentimentalnost, s katero se sedaj vse smodi okrog Badenijevih dvoran, izročujoč tam svoje karte - sožalnice, mora biti zoprna treznim ljudem. Kedor se sam in premišljeno izpostavlja, mora biti tudi pripravljen za vsak neprijeten nasledek. V ta krog sentimentalnega sožalovanja hočejo pa spraviti vse vrste poslancev. Najprej so liberalni listi z razprtimi črkami poročali, da so se sožalnikom pridružili člani katoliške ljudske stranke; ko se je to izkazalo kot neresnično, pisali so listi, da je tudi slovensko-hrvatski klub izrazil svoje sožalje Badeniju. Poslanec dr. Žitnik je zato v ime kluba „N. Fr. Presse“ poslal popravek, da slovensko-hrvatskega kluba sploh v zbornici ni, ako se pa s tem meni slovansko-krščanska zveza, da je poročilo neistinito.

S takimi smetmi se danes peča javnost, se trati dragi denar in to ob času, ko vsi delavni slo-

jevi vpijejo, naj se vendar kaj stori za materialni napredek narodov, ko je sila tako velika, da normalnim potom ne trpi nobenega odlašanja. Vendar ni zato nobenega upanja, kajti Badeni je še vedno isti, po našem mnenju mora biti, ki hoče del leveice pridružiti večini, ter skrbati neki quid pro quo, s katerim spravi pod streho svojo vladno predlogo, narodi seveda pa lahko čakajo s predlogi svojih poslancev.

Resničen je zato tudi dovtip, ki kroži po Dunaju: Ker je Badeni v desnico zadet, zato se hoče opirati na levico. — Vendar pa nam ni zdvajati, kajti uprav ta dogodek nam kaže, da je tudi železna roka — ranljiva.

Nujni predlog posl. Spinčiča, dr. Laginje in tovarišev radi elementarnih nezgod, oziroma državne pomoči v bedi.

Dežela istrska težko da je imela kedaj tako slabo letino, kakor je letošnja.

V spomladi, za časa, ko je bilo grozdje v cvetju, so močna in dolgotrajna mrzla deževja uničila nad polovico zaroda.

V poletju je vladala nad dva meseca nenavadna suša, ki je skoro povsem uničila ne le setev in zarod, ampak je hudo poškodovala tudi trte.

Proti koncu poletja in prve dni jeseni bilo je toče in skoro dva tedna trajajočega deževja. Toča je skoro povsem uničila grozdje po mnogih davčnih občinah krajne občine Dolinske — kakor tudi v okolici tržaški —; nadalje v krajni občini motovunski, v mnogih davčnih občinah krajne občine pazinske in kastavske. Dolgotrajno deževje je provzročevalo, da je preostalo grozdje pokalo in gnilo skoro po vsej pokrajini.

Na temelju rečenega stavljajo podpisani sledeči nujni predlog:

„C. kr. vlada se pozivlja, da povodom škod po Istri, oziroma tudi v okolici tržaški provzročenih po raznih nezgodah, stori potrebne korake v ublaženje skoro splošne bede v Istri, oziroma v okolici tržaški, provzročene po omenjenih nezgodah.“

V formalnem oziru predlagajo podpisani:

„Visoka zbornica naj izvoli odločiti, da se takoj razpravlja o tem predlogu po vseh načinih povspenja, predvidjenih v § 43. poslovnika.“

Na Dunaju, dne 24. septembra 1897.

Nagla sodba.

Iz Zagreba, 27. septembra.

Pretečeni teden je oglašena nagla sodba v osmih kotarih Hrvatske. Nagla sodba, to je ono strašno sredstvo, ki se po navadi rabi proti narodu še le v onem slučaju, ko so se upotrebila brezvspešno že vsa druga sredstva, da se vzdrži mir in red. In kaj se je zgodilo v teh kotarih, da se je morala oglašiti nagla sodba?

Ze dlje časa vre nekaj med narodom, posebno med staroverci. Poročal sem že, da se je narod v Slunju vzdignil ter zahteval, da se razobesi le cesarska zastava in nobena druga, češ, da hočejo Mažari imeti le cesarsko zastavo, a če se le ta razobesi, da bode narod prodan tujcem. V Plaškem, kjer stoluje staroverski vladika, je narod zaprl cerkev ter ni pustil v njo niti vladiko, niti župnika svojega, dokler ni narod pomiril ondodni

katoliški župnik. Tukaj je narod trdil, da bode moral od zdaj zanaprej plačevati vse prinose za svojo cerkev v mažarsko blagajno in da bode tako izročen Mažarom.

Najgroznejše pa je bilo, kar se je zgodilo pred kratkim v Perni pri Sjeničaku v pisarovinskem kotaru. Tukaj je narod napadel in na grozen način ubil z vilami in sekirami tri deželne činovnike: jednega kotarskega predstojnika, potem jednega vodjo zemljiških knjig in jednega mernika. Ti trije činovniki so prišli v Perno, da provedejo delitev nekoliko tajno razdeljenih zadrug, tedaj v službenem poslu. Narod jih dočaka ter zahteva od njih, da izročé nemudoma mažarske zastave, a ker jih le ti niso imeli, narod je pa mislil, da jih nočejo izročiti, napade jih in grozno izmrevari. Seveda so poslani precej v omenjena mesta žandarji in vojniki, da vzdržé mir. Ker se je bilo pa bati, da se nemiri razširijo še dalje, odločila se je vlada za naglo sodbo ter jo tudi razglasila. Ban, ki je bil odsoten, se je vsled teh dogodkov hitro povrnil v Zagreb. Od razglasitve nagle sodbe pa do zdaj se ni mir v nobenem omenjenih kotarov razrusil, pa se je nadejati, da se narod zopet umiri, ako bodo možje, ki imajo težko nalogo, z narodom občeovati, na svojem mestu.

A kako so nastali ti nemiri? Mažaroni kar naravnost dolže zjedinjeno opozicijo, da je ona kriva vseh nemirov. Poslanec Gjurković se je predrznil, javno v saboru napasti radi tega zjedinjeno opozicijo. Zdaj pa širi laži o teh dogodkih kot dopisnik „Pester Lloyd“ po svetu, češ, vse to je izvela opozicija; to je sad strastne agitacije njene proti mažaronom. A hrvatski uradni list pa trdi, da so staroverce poburili radikalni Srbi, ki so agitirali prigodom zadnjih volitev v srbski cerkveni zbor ter grdili pred narodom Mažare kot njih sovražnike.

Vsi ti neresnični podatki se širijo zdaj po vseh nam sovražnih listih, posebno mažarskih. Kar čuditi se moramo, kako predrzni so naši mažaronski poročevalci tujih listov, in kako so sploh slabo podučeni Mažari o naših odnošajih. In potem se še usojajo, da nam oni sodijo v teh domačih zadevah. Ze sama ta okolnost, da so v vseh omenjenih kotarih razven v jednom izvoljeni sami mažaroni poslanci v hrvatski sabor, nam je najboljši dokaz, da zjedinjena opozicija ni niti najmanje kriva teh nemirov. V teh kotarih se sploh ni od zjedinjene opozicije nič agitiralo. V onih kotarih pa, kjer so izvoljeni opozicijski poslanci, vlada največji mir, le v pisarovinskem kotaru ne, kjer so prvotno jednoglasno izvolitev opozicijskega kandidata brez vsakega razloga zavrgli ter zdaj z vsemi silami mažaroni agitirajo, da spravijo v sabor svojega človeka.

Kaj misli mažaronska gospoda, da narod zares ne vidi, kaj se dela in kako se dela, premda ne verujemo, da bi tudi ta agitacija mogla narod pobuniti, pač pa vznemiriti. A da se narod brani mažarskih zastav, je li to kaj čudnega? Komur so poznate okolnosti, v katerih živi ta siromašni narod, se temu ne bode niti najmanje čudil. Ta narod je do skrajnosti zanemarjen. Nobeden nanj ne misli. Zapuščen je od vseh, celo staroverska duhovščina njegova ne mari zanj. Poduka nima ni-

kdar niti v šoli niti v cerkvi. Zato raj se nikar ne čudite, da narod posluša katoliškega duhovnika, svojega pa ne. Ta ima srce tudi za staroverskega kristijana, pa stori sanj, kar more, ko ga vidi v bedi. Poprej je služil v vojski kot graničar. Vojaška uprava mu tudi ni vcepila nič plemenitega v srce, a še manj poskrbela za njegove gmotne zadeve. A dohodki iz krajskih šum, kateri so namenjeni bili le v njegovo korist, rabijo se večjidel v druge svrhe. Saj ravno v teh krajih, kjer je razglašena nagla sodba, nimajo še dandanes nobene železnice.

Narod je odcepljen od sveta ter nima nobene zasluge, v gospodarstvu pa je tako zaostal, da le životari. Dokler so trajale zadruge, je še nekako živel, odkar se je pa narod podelil, kar vse gine — in narod je postal zdvojen. Je li potem čudno, da se vznemirjuje, če pridejo še volitve, bodisi že v deželni zbor ali pa cerkveni kongres, in ko sliši pri takih zgodah marsikatero čudno pripoved o nakanah mažarskih, namenjenih nasproti hrvatske narodnosti in samostanosti cerkvene avtonomije. Naj bi to dobro premislili oni, ki narod hrvatski ogovarjajo na tako grd način po domačih in tujih časopisih, in morali bi drugače soditi. Vsekako pa so ti dogodki za hrvatski narod v vsakem pogledu škodljivi in vsak domoljub mora le želeči, da se čim preje povrnejo normalni odnosi in da se kmalu prekliče nagla sodba.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. septembra.

Shod čeških zaupnikov v Pragi, o katerem smo včeraj na kratko poročali, se je zvršil v staromestni zbornici prav sijajno. Udeležilo se ga je 62 deželnih in državnih poslancev, 45 zaupnikov iz Prage in okolice ter 80 zaupnikov iz ostalih čeških okrajev. Shodu, ki je bil zaupen in je trajal tri ure, je predsedoval dr. Blažek mesto zadržanega posl. Jande, glavni poročevalec pa je bil posl. dr. Herold. Debate se je udeleževalo več zaupnikov, na kar se je vsprejela soglasno resolucija, katere najvažnejše točke so naslednje: Slobodomiselna narodna stranka vztraja tudi nadalje pri programu, vsprejetem na nimburskem strankarskem shodu, ter naroča svojim poslancem, naj zastavijo vse moči v doseg čeških zahtev v državno-pravnem, narodnem, političnem in socialnem oziru; stranka pripozna potrebo združenja vseh avtonomističnih strank državnega zbora v trdno falango v svrhu izvedbe narodne enakopravnosti ter odobrava pristop čeških poslancev k parlamentarni desnici na podlagi programa, izražene v adresnem načrtu, ob enem se naroča poslancem, naj solidarno postopajo s strankami desnice, dokler bodo te energično in z vspehom potegovali se za razširjenje deželne avtonomije in uresničenje enakopravnosti vseh narodov v Avstriji. Tretja in četrta točka resolucije se tičeta postopanja čeških poslancev nasproti obstrukciji in vladi, katero naj zastopniki le tedaj podpirajo, ako bo voljna ustreči zahtevam. V tem oziru imajo češki poslanci popolno prosto roko, vendar si pa zaupniki pridržujejo pravico končnega odločevanja v slučaju temeljite izpremembe dosedanje taktike čeških poslancev v deželnem in državnem zboru. Tega shoda bi se bilo po poročilih čeških listov udeležilo gotovo več zaupnikov, ko bi ne bila udeležba tako omejena, kajti povabili so izmed petih zaupnikov vsakega okraja le po jednega zaupnika. Za nas ostale Slované je posebno važna druga točka resolucije, koder se naroča poslancem, naj vztrajajo v večini na podlagi skupnega programa ter se potegujejo za deželno avtonomijo in enakopravnost vseh narodov, in le želeči je, da bi zastopniki češkega naroda odločno vztrajali na tem stališču ter se ne dali omamiti in preslepiti od nikogar. Ako bodo solidarno in jednako odločno postopale vse stranke desnice, potem se ni bati, da bi prej ali slej ne zasijala zarija boljše bodočnosti tudi zatiranim narodom in nižjim stanovom.

Zaupniki šlehtje, češke in poljske narodnosti so se zbrali minulo nedeljo v Mor. Ostravi, da se posvetujejo o nadaljnjem postopanju šleških poslancev in se pouče o političnih razmerah v Avstriji. Zborovanja se je udeležilo nad 600 mož, poslancev in zaupnikov iz vseh delov dežele. V predsedstvo so izvolili jednega Čeha in jednega Poljaka, govorilo se je v obeh jezikih. Položaj v državnem zboru je prav temeljito pojasnoval član krščansko-slovanske narodne zveze, poslanec Swiezy, ki je po

pravici ožigosal pseudo-liberalno in socialno-demokratsko stranko. Govorilo je na to še več deželnih poslancev in zaupnikov, ki so pojasnovali grozne krivice, ki se godé avstrijskim Slovanom, posebno še onim v Sleziji, ter zahtevali, naj deželni poslanci v bodoče uporabljajo ostrejšo taktiko. Konečno se je soglasno vsprejela resolucija, v kateri se radostno pozdravlja obnovev desnice v državnem zboru, ostro obsoja nemško-liberalna obstrukcija, protestuje proti sklepom tešinskega strankarskega shoda, izraža želja po narodnostnem miru, zahteva jezikovna ravnopravnost v šoli in uradu ter izreka zaupanje slovaškim zastopnikom. Hvaležno se je tudi omenjalo, da simpatizujejo bratske dežele s Slovani v Sleziji in se vedno bolj zanimajo za šleške razmere. Ob enem se pa tudi naprošajo slovaški zastopniki cele Avstrije, naj ne pozabijo zatiranih Slovanov v Sleziji.

Važna izjava. Budimpeštanski „Tagblatt“, židovski oficijozni list, objavlja nastopno vest: Povodom židovske novoletne slavnosti je imel rabinec dr. Kohn daljši nagovor, v katerem je izjavil, da imajo ogerski židje le jedno domovino, namreč Oggersko, kateri so udani z dušo in telesom in katero spoznavajo za svojo materno hišo. Ta izjava židovskega rabina nas še bolj potrjuje v prepričanju, da je Oggerska res domovina židov, v kateri uživajo vse predprave državljanov v kateremkoli oziru. Po tej izjavi bode pač vsakomur jasno, zakaj uživa židovska klika tolike pravice v marijanskem kraljestvu in se tako dobro počuti. Cisto naravno je to, ker bivajo v domovini, v svoji rodni hiši!

Bivanju rumunskega kralja v Budimpešti pripisujejo razni listi veliko politično važnost. Po mnenju merodajnih politikov je ta obisk nov dokaz, da je Rumunija oficijelno pristopila k trozvezi in se zavezala zasledovati le politiko trozveze. Sestanek v Budimpešti pa pomeni nadalje baje tudi, da je sedaj konec sedmograško-rumunskim prepriom in bode toraj mej sosedoma zavladala v bodoče lepa sloga. Po našem mnenju je pa rešitev sedmograško-rumunskega vprašanja odvisna le od taktike Mažarov, ki so navajeni dražiti in zatirati vse nemažarske narode in tako bodo tudi Rumunom na Oggerskem zelo neradi prizanesli.

Ruskim slobodomiselnim žitjem se je minulo nedeljo izpolnila jedna najbolj goreča želja, izvršila se je namreč slovesna otvoritev ženskega mediciničnega vseučilišča v Petrogradu, ki se je ustanovilo za vlade Aleksandra II. leta 1872 po neumornem prizadevanju liberalnega vojnega ministra Miljutina, ki se je pa zatvorila za časa Aleksandra III. v desetem letu po prvi otvoritvi. Ruski liberalni krogi slavé 26. september kot zmago prosvitljenosti nad mračnjaštvom, ki je vladalo v Rusiji do najnovejše dobe, njihova glasila pa prinašajo obširne članke v proslavo carja Nikolaja, ki se kaže prijaznega vsem novodobnim zahtevam.

Grško-turško vprašanje se rešuje danes v grškem parlamentu, ki se je sešel, da odobri ali zavrne načrt mirovne pogodbe. Vladni listi trdijo, da bo načrt odobren, ker je mej poslanci še vedno večina mož, ki drže z vlado. V noti, s katero je ruski poslanik Onu izročil grški vladi minulo nedeljo načrt mirovne pogodbe, se naglašja, da je sedaj končano posredovanje velevlastij in je toraj potrebno, da grška vlada imenuje pooblaščenca, ki se bodo pogajali z zastopniki Turčije o podrobnostih pogodbe. Naglašja se pa tudi, da je evropska diplomacija še voljna posredovati, ako bi se pokazale kake ovire pri vprašanju o prostem brodarstvu in pomiloščenju turških podložnikov, ki so služili v grški armadi. Samo po sebi je umevno, da bo diplomacija po svojih zastopnikih posredovala tudi pri določitvi nove državne meje mej Grško in Turčijo. Poslednje dni poročajo nekateri listi o neki krizi v grškem ministertvu in trdijo, da pride na krmilo najbrže prejšnji kabinetni načelnik Delyannis.

Preosnove za Filippine so sedaj uradno objavljene in stopijo v veljavo v najkrajšem času. Te preosnove se raztegujejo na vso upravo in uvažajo nove določbe posebno v sodnem in šolskem oziru. Ker so posebno naredbe v šolskem oziru novodobnim prosvitljencem trn v peti, omenjamo na tem mestu le to, da so se vse šole, ki se v kratkem otvorijo, izročile duhovščini. Z ozirom na to pripomni dunajska židinja, da bi se te preosnove prav lahko datirale za nekaj človeških dob nazaj. Temu nasproti se pač lahko odgovori zagovornikom „slobodne“ šole, v katero stoletje neki spadajo „vzorne“ francoske šole, iz katerih izhajajo tako izurjeni in

nadarjeni anarhisti, strah in groza cele Evrope, mej tem ko se ljudi, izišle iz strogo „mračnjaških“ šol, še ni mnogokrat obsodilo v smrt radi zavrtnega napada in umora.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. septembra.

(Iz mestnega šolskega sveta.) Mestnemu katehetu Mavriliju Šarabonu se prizna od dne 1. septembra t. l. prva, mestni učiteljci Emi Raunaherjevi od dne 1. oktobra t. l. druga službena starostna doklada. — Poročila c. kr. okrajnega šolskega nadzornika prof. Fr. Levca in prof. J. Bende o nadzorovanju šol in o okrajni učiteljski konferenci za tukajšnje nemške ljudske in meščanske šole o šolskem letu 1896/7 se vzmó na znanje in sklene se vsa ta poročila predložiti deželnemu šolskemu svetu v konečno odobrenje. — Prošnja vodstva zasebne dekliške 5 razrednice v Lichten-thurničinem sirotišču za razširjenje zavoda v 6 razrednico, se ima priporočilno predložiti deželnemu šolskemu svetu. Prošnji nekoga učitelja za nagrado in pa za zvišanje dotacije za urejevanje šolskega vrta, se odstopita priporočilno mestnemu magistratu. Pomožnim učiteljem na prvi mestni deški 5 razrednici se imenuje bivši ondotni pomožni učitelj Henrik Petras, pomožnimi učiteljicami na mestni dekliški 8 razrednici bivši ondotni učiteljci Jakobina Tomčeva in Marijana Prosenčeva, dalje bivša volonterka na mestni nemški dekliški 6 razrednici Božena Srnčeva in izprašana učiteljska kandidatinja Ana Pfeiferjeva; pomožnima učiteljicama na mestni nemški dekliški 6 razrednici pa bivša ondotna pomožna učiteljica Gabrijela Cidrichova in bivša ondotna volonterka Ema Wurmerjeva. Kot volonterke s pravico do dveletne prakse se na lastno prošnjo vsprejmo: na mestni dekliški 8 razrednici izprašane učiteljske kandidatnje: Ivana Kušarjeva, Leopoldina Kališeva, Emilija Rojčeva in Marija Deuova; na mestni nemški dekliški 6 razrednici pa izprašane učiteljske kandidatnje Adela Rizzijeva, Helena Junowiczewa in Helena Lanzingerjeva. Reši se več prošenj zunaj Ljubljane stanujočih učencev in učenk za vsprejem v tukajšnje šole.

(Rožnivenška pobožnost) s porcijunkulskimi odpustki se bode posebno slovesno vršila prihodnjo nedeljo v cerkvi sv. Jakoba v Ljubljani, kjer je kanonično ustanovljena bratovščina sv. rožnega venca. Cerkevni govori bodo v soboto dné 2. oktobra ob 6. zvečer in na praznik sv. rožnega venca ob 1/2, 6. in 9. dopoldne, pa ob 2. in ob 6. popoldne.

(V novi gimnaziji v Kranju) smo imeli dne 22. septembra popoldne odličnega gosta. Prevzvišeni g. knezoškof dr. J. Missia so se peljali pri svoji kanonični vizitaciji iz Preddvora v Šmartno pri Kranju. Ker se je pravočasno zvedelo, kedaj pridejo v mesto, zbrali smo se učitelji in učenci v gimnaziji, prvi pred glavnim vhodom, drugi v kapeli, ter smo pričakovali prevz. knezoškofa. Ko so dospeli pred gimnazijo, pristopil je k vozu gospod ravnatelj J. Hubad ter povabil knezoškofa, da si blagovolije ogledati novo poslopje. Prijazno so vabilo vsprejeli, izpregovorili nekaj besedij z vsakim gospodom profesorjem ter šli nato naravnost v kapelo k učencem. Ogledavši si jo, so se izrekli ugodno o njej; na prošnjo gosp. dekana Mežnarca so osrečili mladino z lepim improvizovanim nagovorom, v katerem so jej toplo priporočali strah božji in pokorščino do učiteljev. Dali so nam še blagoslov in nato so ogledovali med prijaznim razgovorjem vse učne sobane, ravnateljevo pisarno in posvetovalnico. Poslednjič smo se poslovili od visokega gosta, ki je zapustil po svoji veliki prijaznosti najboljši spomin na naši gimnaziji.

(Gimnazijska kapela v Kranju) je toliko dodelana, da se je 26. sept. že obhajala v njej prvič božja služba in sicer za dobrotnike, kateri so jo omogočili s svojimi milodari. Zadnji čas so poslali zopet prispevke: G. Fr. Pokorn, kurat v Besnici 5 gld.; g. Fr. Rudolf, trgovec in posestnik v Črnem Vrhu 3 gld. 50 kr.; g. Jan. Škerjanec, župnik na Vremah 2 gld.; g. Ivan Gruđen, upokojen davkar na Vrhnik 3 gld.; g. Alojzij Zelezny, kap. v Št. Juriju pri Kranju 5 gld.; neimenovan dobrotnik po gosp. Mih. Bulovcu, podvodji v ljublj. semenišču, cekin za 10 gld.; neimenovan gospod 3 gld.; neimenovana gospa 10 gld. Bog plačaj tisočero!

(Moški zbor „Glasbene Matice“) ima svojo prvo letošnjo skušnjo v soboto dne 2. oktobra zvečer

ob 8. uri v Glasbenem domu. Ker se ima zbor že dne 12. oktobra vredno odzvati častnemu vabilu „Slovenske Matice“, da sodeluje pri svečanosti ob prenosu slavnega Kopitarja umrljivih ostankov z Dunaja v Ljubljano, treba je, da se gg. pevci že iz početka v polnem številu udeležijo pevskega vaja. — Novi pevci se lahko zglašajo pri vsaki skušnji.

(Iz Borovnice.) Lepe dneve čakala je naša prijazna Borovnica zadnji čas. Dne 13. sept. počastili so nas prevzvišeni knezoškof, posvetili so nam lepi veliki altar, ki so ga že pred šestimi leti oskrbeli farni cerkvi naš neumorno delavni župnik, č. gosp. Janez Oblak, in delili so med nami zakrament sv. birme. Birmancev je bilo nad 240. Od 18. — 26. sept. pa se je obhajal tukaj sv. misijon, ki so ga vodili č. gg. lazaristi Nežmah, Krivec in Jevšenak. Čas ni bil ravno najpripravnější, ker je bilo ravno sedaj veliko dela na polji, tembolji, ker je valed neprestanega deževja v poprejšnjih dneh že tako poljsko delo precej zastalo. Bali smo se torej opravičeno, da sv. misijon ne bo tako obiskovan, kakor bi bilo želeli. Pa kako smo se motili! Vrli Borovničani — in to vseh stanov brez izjeme! — udeleževali so se sv. misijona od prvega do zadnjega dne s takim veseljem, da smo bili vsi iznenadeni. Vedno je bila cerkev ob govorih polna. Tudi železniško oboje se ga je marljivo udeleževalo. Saj pa so bili vsi govorci tudi tako tehtni, tako premišljeni, zraven pa tudi tako časi in razmeram primerni, da so morali globok utis napraviti na vsakoga. In da govori niso ostali brez notranjega uspeha, priča to, da je bilo zadnje tri dni, pri skupnem obhajilu, obhajanih nad 1600 oseb. Ginljiva je bila posebno slovesna sprava pred sv. R. T. v petek popoldne. Kako glasno so si tedaj pred Najsvetejšim zatrjevali stari in mladi, da si odpustčajo! In ko je na večer slovesno zvonjenje ljudem na daleč okrog oznanjalo spravo, ko so si v resnici mnogi, ki so bili leta in leta v jezi, prijateljski segali v roko, o kako srčno smo tedaj mi želeli, da bi ta slovesna sprava ne bila le za trenutek, ne, da bi bila za zmiraj, da bi odslej nad spravljenjo Borovnico vsikdar se razlegal angeljski glas: Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje. Saj če je v kraju edinost, mir, če v njem kraljuje medsebojna ljubezen, tako v družinskem kakor v javnem življenju, potem je v kraju prva podlaga za pravo srečo. Ob sklepu misijona, katerega je ves čas povečevalo tudi zbrano petje domačih pevcev in pevk, bila je slovesna procesija s sv. R. T. v nedeljo popoldne. Lepa je bila. Saj se jo je udeležilo do 300 ovenčanih mladeničev in deklet, velikih in majhnih, z gorečimi svečami, družega ljudstva pa kar nešteto. In vršila se je ob najlepšem vremenu. Pač ni čudno torej, da so se priljubili ljudstvu ti lepi dnevi. To je pokazalo posebno v pondeljek jutraj, ko se je solznih oči poslavljalo od odhajajočih gg. misijonarjev. Spoznalo je ravno v njih svoje posebne dobrotnike in bilo jim je hvaležno. Čast ti bodi torej zato, ti dobro ljudstvo borovniško, čast, ker si tako zares lepo porabilo dneve milosti! Pred vsem pa najlepša zahvala Vam č. gg. misijonarji, ki ste s toliko ljubeznijo in gorečnostjo vodili tu med nami sv. misijon. Bog Vam tisočero povrni ves Vaš trud in napor med nami! Vašemu prelepemu delu pa daj kar najobilnejšega blagoslova!

(Slovensko gledališče.) Gosp. Urbančič (Podgrajski) naprosil nas je priobčiti nastopne vrstice: V sobotni številki „Slov. Naroda“ čitati je bilo v notici „Slovensko gledališče“ tudi to, da se dveh starih močij ni angaževalo, ker isti baje zelo ugodnih pogodb nista hoteli podpisati. Ker slavna intendantica brezdvomno s tem misli gospico Polakovo in mene, se čutim za svojo osebo primoranega, slavnemu občinstvu, da ne bo mnenja, da sem stavil pretirane zahteve, javiti, da se mi je za letošnjo sezijo predložila v podpis pogodba, po kateri bi znašala gaža za sezijo 1897/98 za 13 gld. manj, ko lani. — Odličnim spoštovanjem

V. Urbančič.

(Vojaška vest.) Prihodnjo nedeljo nastopi vojaško službo pri tukajšnji posadki do 900 nadomestnih rezervnikov in dne 6. oktobra blizu 1000 novincev.

(Bohinjska železnica.) Vlada ima že pripravljen načrt zakona o železnici čez Ture in skozi Bohinj v Gorico, toda ni se še odločila, ali ga predloži že to jesen drž. zboru ali počaka mirnejših časov. — Vprašanje je tudi, ali naj se zidate obe progi h kratu. Vsekakor se bližamo rešitvi tega važnega vprašanja.

(Vipavska železnica.) Železniško ministerstvo je stavilo pogoj, da podeli koncesijo za zgradbo vipavske železnice le tedaj, ako prispejo za njo zasebni interesi znesek 50.000 gld. — Ta svota je vplačana, oziroma zagotovljena. Vložila se je tudi že prošnja za koncesijo in imamo najboljša upanja, da jo ministerstvo prositeljem kmalu podeli. Prosileci so gg.: grof Alfred Coronini-Cronberg, dr. Anton Gregorčič, Matevž Saunig, Lovro Juvančič, Filip Trpin in Angelj Casagrande. Udeležene občine in zasebniki so prispeli te-le svote: 5000 gld. združene opekarne v Biljah in Bukovici; 4000 gl. občina Dornberg; po 3000 gld.: grof Alfred Coronini, občini Ajdovščina in Sv. Križ; 2600 Kornelij Gorup; po 2000: grof Franc Coronini, občini Rihemberg in St. Andrež; 1500 občina Prvačina; 1200 občina Bilje; po 1000: Ivan Bizjak, Lovro Juvančič, župnik in Josip Mrevlje v Dornbergu, Vaclav Jochmann v Ajdovščini, Josip Perozzi v Tratu, Matija Repič v Sturjah, občine Crniča, Kamnje, Lokavec, Miren, Smarje in Sturje; 550 občina Selo; po 500: Fran in Ana Baveon v Dornbergu, Josip Budin v Trstu, Ignacij Kovač v Ajdovščini, Franc Vovk v Biljah, občine: Renče, Skrilje, Sv. Tomaž, Vogersko in Ustja; 450 občina Batuje; 400 župnik Dugulin v Ajdovščini; 300 združena opekarna v Renčah; po 200: Josip pl. Degrazia in župnik Josip Pavletič v Renčah; 100 gld.: Anton Visintin v Renčah; skupaj 48.000 gld. Ostalih 2000 gld. dá v blagu c. kr. gozdarski urad v Gorici, kar ima pa še potrditi c. kr. poljedelsko ministerstvo. Mi smo torej zadostili stavljenim pogojem, predno smo dobili koncesijo; so pa kraji, kateri niso enakim pogojem še sedaj zadostili, skopprav že teče dotična železnica. Izdelovanje podrobnega načrta napreduje dobro; omenili bi samo to, da ne more imeti vsak posebej postaje pred nosom ali pa progo po svojem načrtu.

(Tombola v St. Petru) Veličasten dan je bila pretekla nedelja v St. Petru pri Gorici. Do 10.000 ljudi je privrelo od vseh strani k tomboli v korist slovenskim vzgojevalnim zavodom v Gorici. Iz Gorice same je šel voz za vozom, kočija za kočijo, tramvaj za tramvajem, poleg tega je bila cesta nepretržno polna pešcev. Krasno vreme je zvalilo v St. Peter vsakogar, ki je le mogel od doma. Obširna trata za cerkvijo se je kmalu napolnila. Srečke so pridno razprodajali do zadnjega trenutka, in še marsikdo je ostal brez nje; ako bi bilo časa še eno uro, bi jih razprodali najbrže vsaj še 1000. — Koliko srečk se je razprodalo, danes še ne vemo; sodi se, da okoli 8000. — Pred tombolo je svirala na trati vojaška godba. Ob 5. uri je naznanila trobenta pričetek tombole. Po izžrebanih 14 številkah se je oglasil za cinkvino g. Anton Fon, sin trgovca iz Gorice. Tombolo pa je dobila mladenka Černe Angela iz Vrtojbe. — Po tomboli je svirala godba na dvorišču Merviceve gostilne, kjer pa je dobila prostora komaj dva jsetina ljudstva. Ali vendar ga je bilo toliko, da so nosili vino tudi v loncih in škafih, a pili so s porcelanastimi čašami. Godba je svirala tudi slovanske komade, katere je ljudstvo viharo pozdravljalo. — Posebno krasen komad je „Pošta v gozdu“. — Č. g. Budin iz Pevme, ki je razprodal največ srečk, je nabral tudi lepo svoto za „Solski dom“. Hvala mu za trud! — K tomboli je došel tudi dvorni svetnik gosp. vitez Bosizio z rodbino. — Čast rodoljubom v St. Petru, ki so priredili to tombolo! Vsako leto kaj podobnega v goriški okolici! — Se nekaj! Pri tej tomboli nismo videli goriških Lahov. — No, oni bodo imeli kmalu svojo tombolo? Slovenci, ali pridete k laški tomboli?!

(Koroške novice.) Poroča se nam: Občina Slovenji Plajberg je izgubila vrlega slovenskega domoljuba. Umrl je namreč dné 16. sept. v Celju Vojteh Ogris p. d. Požnikar, odbornik slovenske posojilnice, občinski odbornik naše stranke in eden najbolj vnetih rodoljubov v občini. Dne 16. avgusta je šel na orožne vaje k deželni brambli, dne 6. sept. je zbolel in bil v vojaški bolnišnici v Celju. Dne 17. t. m. pa smo dobili po brzojavu žalostno vest, da je tam umrl. Zapustil je vdovo in dva majhna otročiča. Bil je raniki star 31 let, torej v najlepših moških letih. Veliko se je trudil za narodno stvar, budil in dramil naše še nezavedne kmete za naše svetinje, sveto katoliško vero in mili slovenski dom. Zato je bil pa tudi nasprotnikom hud trn v peti in so mu skušali na več načinov škodovati, ali on je pretrpel rajši škodo, kakor da bi bil zatajil svoje prepričanje. Velik prijatelj in marljiv dopisnik je bil

„Mir“-u. Lahka mu zemljica! — Koroška deželna hipotečna banka je do 2. septembra dovolila 492 posilcem vkup 1.624.050 gld. posojila. — V Zrelcu se je sama usmrtila 50letna uradniškega sluga žena J. Brantner zaradi neozdravljive bolezni. — V Beljaku začne izhajati nov list „Südösterreichische Zeitung“, pisan v „radikalno-nemško-nacionalnem duhu“. Ali so „Freie Stimmen“, „Kärntner Nachrichten“ itd. še premalo „radikalne“? — Novo župnišče postavi verski zaklad v Podkloštru, in sicer poleg razvaline. — V Pliberku je dne 26. t. m. nagnagoma umrl za kapjo tamošnji notar J. Kumer, star 64 let. — V nedeljo dne 26. sept. so mil. škof slovesno blagoslovili nove zvonove podružne cerkvice v Jadovcah pri Grabštanju. Navzočih je bilo 5 duhovnikov, med njimi preč. g. prošt L. Serajnik. Slovesnost je trajala od 9. do 12. ure. Ljudstva je bilo zelo veliko. Kakor znauo, je stolp letos pogorel; v kratkem času se je tako velikanska škoda zopet popravila. — V Zrelcu so popravili obadva cerkvena stolpa. Dne 19. sept. je č. g. župnik S. Greiner slovesno blagoslovil velika križa, katera je kleparski pomočnik H. Žerjav iz Celovca jako spretno pripel na vrhu.

(Iz lavant. škofije.) Včeraj na sv. Mihaela dan je povodom godu premil. gosp. knezoškofa opravil stolni dekan preč. g. L. Herg v stolnici slovesno sv. mašo. Družeč se v molitvah z Lavantinci tudi mi izražamo premil. višjemu pastirju naša najuda nejša iskrena voščila. — Župnija Polzela je podeljena g. Jos. Attenederju, nemškemu propovedniku in meščanskemu katehetu v Celju, in župnija Sv. Jakoba v Pamečah g. Iv. Rotnerju, kaplanu v St. Lorencu v Slov. goricah. — Zopet nastanjen je g. Ant. Postružnik kot kaplan v Smartnu pri Saleku. — G. Jos. Potovšek, mestni kapelan v Celju, bo opravljal službo nemškega propovednika in katehete. — Prestavljena sta g. Rudolf Janežič iz Sv. Ilja v Slov. goricah v Celje in g. Fr. Kruljec iz Smartina pri Saleku v St. Ilj v Slov. goricah.

(Slovenski odvetnik v Celovcu.) Dne 15. oktob. otvori v Celovcu odvetniško pisarno nov odvetnik, slovenski rojak gospod dr. Alojzij Kraut z Bistrice pri Pliberku. Opozarjamo na to, že sedaj cenjene rojake, posojilnice, zavode itd., ki naj se oklenejo slovenskega odvetnika in pri njem iščejo pravne pomoči. — I v tem oziru velja: Svoji k svojim!

Telegrami.

Dunaj, 30. septembra. (Poslanska zbornica.) Pričetkom seje je zbornica mej živahnim odobravanjem pooblastila predsednika dr. Kathreina, da izrazi cesarju povodom njegovega godu udanost poslanske zbornice. Predlog nemško-nacionalnih poslancev, naj se neka prošnja za preklic jezikovnih naredeb doslovno vsprejme v tesnopsni zapisnik, se vsprejme s 142 proti 55 glasovom. Nato se je pričela razprava o nujnih predlogih za državno podporo vsled uim prizadetim krajem. Nujnost so utemeljevali posl. Steiner, Röhling in Glöckner.

Dunaj, 30. septembra. Železnična ravnateljstva so prejela od ministerstva strog ukaz glede stroge kontrole knjig, ki se prodajajo na raznih kolodvorih. V to svrhu bodo morali prodajalci knjig vročiti ravnateljstvu natančen zaznamek. Ta odlok ima namen preprečiti prodajo nemoralnih spisov.

Praga, 30. septembra. Sinoči malo pred najjstjo uro je trčil ekspresni vlak mej postajama Renc in Lužna ob tovorni vlak. Strojvodja in jeden sprevednik ekspresnega vlaka sta ranjena. Potnikom se ni pripetilo nič žalega.

Budimpešta, 30. septembra. Sinoči ob polu deseti uri sta odpotovala rumunski kralj in kraljica v Bukarešt. Na kolodvoru se je k slovesu zbralo veliko število dostojanstvenikov. Cesar se je prav prisrčno poslovil od kraljeve dvojice.

Budimpešta, 30. septembra. V večrajšnji seji poslanske zbornice se je vsprejel predsednikov predlog, naj trajajo zbornične seje kakor doslej od 10. do 2. ure pop. Prihodnja seja jutri.

Reka, 30. septembra. Včeraj zvečer so zamašili luknjo ladije „Ika“ ter pričeli od-

vajati iz nje vodo s sesalkami. V kuhinji te ladije so našli truplo malega otroka. V teku popoldneva so dovedli na suho še dve trupli. Skupno so dobili dosedaj najmanj 12 trupel.

Rim, 30. septembra. „Agenzia Stefani“ poroča, da je vlada poslala nekega polkovnika v Masavo in Kasalo, da se posvetuje z ondotnimi italijanskimi oblastmi glede eventualnega odzvanja čet v domovino.

Madrid, 30. septembra. Iz Manile se poroča, da je predvčeranjim navstal tam grozen požar, ki je vničil veliko število poslopij. Več javnih poslopij je razdejanih.

London, 30. septembra. „Standard“ poroča, da je izdal sultan odlok, s katerim se Armencem prepoveduje prost vstop v Turčijo.

Koristna v vsakem gospodinjstvu je raba prave sladne kave, bodisi v zdravstvenem, kakor v denarstvenem oziru. Tvrdo Kathreiner gré zaslug, da je med svet spravila povsod pod imenom „Kneippova kava“ dobro znano pristno sladno kavo, katera ima okus prave kave in se je prav zato zelo vdomačila. Marsikdo jo pije kar čisto, navadno pa kot dodatek k pravi kavi. Naj se ne pomišlja nobena gospodinja, katera še ne rabi te kave, ter naj začne rabiti toliko zdravo in okusno pristno Kneippovo kavo. Svarimo pa tudi pred ponarejeno in slabše kavo tega imena, ki jo nekateri ponujajo. Ta seveda ne podá onega, kar se pričakuje od prave Kneippove sladne kave. Treba torej paziti pri nakupovanju ter tirjati pristno Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo v zavitihi s podobo župnika Kneippa in z imenom Kathreiner. Drugače zavito ali celo nezavito blago naj se ne sprejme. Hudovaljno nekateri razširjajo vest, da se po smrti Kneippovi sladna kava ne izdeluje več, ampak mesto nje nek drug fabrikat. To je popolnoma neresnično, kajti tvrdo Kathreiner je od rajnega g. prelata Kneippa dobila za vse čase pravico, njegovo ime in njegovo podobo rabiti kot varstveno znamko, in izdeluje pa prodaja kakor dosedaj edino pristno Kneippovo kavo. 539 5-4

Umrli so:

29. septembra. Marija Vidie, potovalca vdova, 69 let, Karlovska cesta 7, plućnica.

V bolnišnici:

27. septembra. Ivan Dovjak, dninar, 32 let, jetika. — Pavel Dušak, rudar, 33 let, jetika.

Tujci.

28. septembra.

Pri **Mocu:** Beyer iz Draždan. — Fenderl iz Trsta. — Dekleva iz Slavine. — Thierheimer iz Monakovega. — Blau, Kreiner, Kohn, Graber, Fürst z Dunaja. — Wesely iz Brna. — Bergmann iz Francije. — Kristof iz Celovca. — Mirtl, Oliva iz Pulja. — Schwarz iz Tešina. — Sajovic iz Slavine. — Stern iz Gorice. — Schreiber Staab-a. — Kummer iz Stare Loke. — Pokoren iz Starega Trga. — Durot iz Francije.

Pri **Maliču:** Sederen iz Zistersdorf-a. — Mauthner iz Prage. — Reich, Godina, Pollak, Altmann, Weil, Sautz, Reinech, Schilsky z Dunaja. — Vatter iz Schönlinde. — Kusternigg, Tarmann iz Feldkirchen-a. — Wucherer iz Lesec.

Pri **Lloyd:** Barborič iz Novega Mesta. — Leu, Wran iz Trsta. — Kunc iz Retne. — Fabian iz Prage. — Hüttenbrenner iz Grada. — Tavčar iz Gorenje Vasi. — Regar iz Zabnice.

Pri **Južnem kolodvoru:** Kaiser iz Gornjega Grada. — Kunst iz Grada. — Scholman iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
29	9. zvečer	737.1	14.9	sr. svzh.	jasno	
30	7. zjutraj	736.8	11.6	sl. vzh.	megla	0.0
	2. popol.	735.2	21.4	sl. jvzh.	jasno	

Srednja večerajšnja temperatura 16.2°, za 3.2° nad normalom.

Vpis zadruga.

Pri tukajšnjem deželnem sodišču se je v združnem registru vpisala tvrdka: „Prvo železniško delavsko konsumno društvo, registrirana zadruga z omejeno zavezo“. V odbor so izvoljeni: Jan. Lotrič, načelnik; Jan. Mlakar, namestnik; Jak. Dermota, blagajnik; Andr. Hrovat, tajnik; Mat. Dolenc, Ant. Primožič, Jurij Ramoveš, Ant. Klemenčič in Bl. Dolenc, odborniki.

VABILO

na

zabavni večer,

ki ga priredi

slov. bralno društvo v Radečah

v nedeljo dné 3. oktobra 1897

v hotelu gosp. Fr. Petriča.

Vspored:

1. P. Hugolin Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, četverspev.
2. F. S. Vilhar: „Nezakonska mati“, samospev za tenor s spremljevanjem klavirja.
3. A. Foerster: „Njega ni“, četverspev.
4. F. S. Vilhar: „Mornarska“, samospev za bariton s spremljevanjem klavirja.
5. A. Hajdrih: „V tihi noči“, četverspev.
6. Srečolov.

Prosta zabava.

Četverspeve poje tukajšnji slavni kvartet „Pika“, gg.: Petrič, Ivanc, Kamnikar, Arhar. — Na klavirju spremlja g. Kamnikar.

Vstopnina za osebo 20 kr. — Preplačila se hvalježno vsprejemajo.

Začetek točno ob 7. uri zvečer.

K najobilnejši udeležbi uljudno vabi

660 1-1

odbor.

Pušpern (Preiselbeeren)

pošilja V. Černe, Gorje pri Bledu, jeden kilo po 32 kr. franko na vsako pošto postajo. Ako se ga več skupaj vzame, veliko cenejše. 655 2-2

Prodajo se

tri hiše

posamezno ali skupno, s potrebnimi hlevi in vrtovi v trgu Cerknica. Hiše so v dobrem stanu, ter na najlepšem kraju pri farni cerkvi in urejene za trgovino in gostilno, ali se oddajo stanovanju fitnikom.

Kupci nastopijo lahko takoj posest. — Oglasiti se je pisмено ali ustno pri

Ivanu Žitnik-u,
posestniku v Cerknici.

656 3-2

Zavod za
umetnost
slikarij
steklo
B.Škarda
v Brnu.

Specijaliteta:
Izdelovanje cerkvenih oken.
Sedemkrat odlikovan.
Ceniki zastoj in franko.
Se dopisuje v vseh slovanskih jezikih.
Katalogi na upogled.

D^r. V. Gregorič

odpotuje za čas

od 1. do 15. oktobra.

658 2-2

Ukradena

je bila dné 29. avgusta t. l.

9 let stara kobilica

posestniku in mlinarju Jožefu Senica v Cvetkovcih pri Veliki Nedelji. Kakor se je zvedelo, je bila gnana preko dravskega mosta v Ptuj. — Znamenja: Kobilica je po gornjem životu bela, po bedrah gročasta, ima kučet na k sebi strani manjši, na zadnji levi nogi ji manjka nekaj roga in ima na prsih (pod homotom) malo znamenje v velikosti krajcarja. Kdor bi kaj izvedel, naj to izgubitelju proti primerno dobri plači naznani. 659 3-2

Stev. 432.

657 3-3

Razpis službe.

Pri o. kr. notarski zbornici v Ljubljani oddati je

služba tajnika.

Uradne ure le popoldne od 3. ure naprej. — Honorar po dogovoru.

Prosilci za to službo vložé naj svoje prošnje do dné 10. oktobra t. l. pri notarski zbornici v Ljubljani.

Ivan Gogola,

t. č. predsednikov namestnik.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristneje, najreelneje in najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni krč v žrelcu itd. ter je vporabno notranje in zunanje.

V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedinega pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varujočih drugih balzamev, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20-17 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 396 30-17

Dunajska borza.

Dné 30. septembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 20 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „ 85 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 „ 90 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 75 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 30 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	965 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	355 „ — „
London vista	119 „ 70 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 70 „
30 mark	11 „ 73 „
30 frankov (napoleondor)	9 „ 51 1/2 „
Italijanski bankovci	45 „ 15 „
O. kr. cekini	5 „ 66 „

Dné 29. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	159 gld. — kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	160 „ — „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	189 „ 50 „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 75 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 „ — „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ — „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	109 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ — „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 60 „
Priporitetne obveznice državne železnice	226 „ 50 „
južne železnice 3%	182 „ — „
južne železnice 5%	126 „ — „
dolenjskih železnic 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	198 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 20 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	26 „ — „
Salmove srečke, 40 gld.	72 „ 50 „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	165 „ 80 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3390 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	406 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 „ — „
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	— „ — „
Montanska družba avstr. plan.	131 „ 75 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	166 „ — „
Papirnih rubljev 100	127 „ 37 „

Nakup in prodaja

vsakevrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanju, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantno izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„M E R C U R“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurirnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosuge kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti.
naloženih glavnic.